

NIECHCIWY (9) ai

W pisowni rozłącznej (5), w łącznej (4).

e jasne.

sg m N niechciwy (5). ◇ I niechciwym (1). ◇ f N niechciwa (1). ◇ n A niechciw(e) (1). ◇ pl N m pers niechciwi (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

1. *Nie pragnący czegoś; mający wstręt do czegoś; niechętny; fastidiosus Mącz; cupiditatis expers, remotus a cupiditate Cn (8) : á Weienći poczęli vciekác przez rzekę/ ktore Mecius gonił niechćiwy. BielKron 102; Mącz 119c.*

niechciwy ku czemu (1): Bo fyn według tego iż młody yełt á ku náuce nyechćiwy/ wtych lecyech nie będye myał godności. *GliczKsiąż 16v.*

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): ále tych wżytkich [zabaw] dworzánin [...] vżywać będzie/ iáko nie íwego dziełá/ pokázuiącz fie być nikałká niechćiwym áby go s tych fráłzek iż ye dobrze czyni/ chwalono *Górndworz 18v.*

Przen [ku czemu] (1) : Iuż tho Miáłto [= *Kościół*] złupione/ będąc przed tym poważne/ vczyńił ie płáčłiwe/ ku tuleniu nie chciwe [tj. *nie dające się utulić*]. *ArtKanc K9v.*

a. *Niepożądający dóbr materialnych, niezachłanny (3) :* Ma tedy bífkup być [...] nie chćiwy *WujNT 1.Tim 3/3.*

niechciwy czego (1): Abowiem Bífkup ma być bez przygány [...]: nie chćiwy zyłku łzkárádego [*non turpis lucri cupiditem*] *WujNT Tit 1/7.*

niechciwy ku czemu (1): á zá łkarb żelázo przełóżył/ tho iełt monęćę [!] vftáwił z żelázá/ áby byli niechćiwi ku łkárboim *BielKron 272.*

2. *Niepożądany (1) :* Znáiąc że on [*Moskiewski*] Tiráńftwá ták iáśnie vżywa/ Zadnych práktik nie vmie zdradá tam nie chćiwa. *WierKróc A3v.*

Synonimy: 1. niechętny, niełakomy.

Cf **CHCIWY**